

قانون اشتغال کمک دندانپزشکان تجربی

ماده واحده- وزارت بهداشتی مکلف است به کسانی که تاتاریخ تصویب این قانون حداقل سی سال سن و ده سال سابقه دندانسازی مستقل داشته باشند در صورت دارا بودن گواهینامه یا کارنامه سوم دبیرستان بشرط موفقیت در امتحانات نظری و عملی و در صورت دارا بودن گواهینامه ششم ابتدائی بشرط توفیق در امتحانات نظری و عملی و امتحانات قوه ای در حدود سوم دبیرستان پروانه کار بعنوان کمک دندانپزشکی تجربی برای اشتغال بکار در روستاها و شهرهاییکه در تاریخ تصویب این قانون جمعیت آنها کمتر از ده هزار نفر باشد بدهد .

از تاریخ تصویب این قانون امتحانات مقرر در ماده واحده حداکثر ظرف یکسال در دو نوبت بعمل خواهد آمد و پروانه لازم منحصراً از طرف وزارت بهداشتی به مشمولین قانون داده خواهد شد پس از صدور پروانه برای مشمولین این قانون به هیچوجه پروانه ای به عنوان کمک دندانپزشک تجربی و کمک تکنسین دندانسازی بر اساس مقررات این قانون صادر نخواهد شد .

تبصره ۱: افرادیکه بر طبق این ماده به اخذ پروانه کمک دندانپزشک تجربی نایل میشوند و بیش از ۴۰ سال سن و ۲۰ سال سابقه کار داشته باشند می توانند در محل اقامت فعلی خود به امر کمک دندانپزشکی تجربی بپردازند .

تبصره ۲: کسانیکه تا تاریخ تصویب این قانون به کار دندانسازی اشتغال دارند ولی واجد شرایط مذکور در این قانون نباشند و یا در امتحانات فوق توفیق نیابند به شرط داشتن حداقل ۵ سال سابقه کار مکلفند ظرف سه ماه از تاریخ اعلام نتیجه امتحانات مذکور به وسیله وزارت بهداشتی پروانه کمک تکنسین دندانسازی از وزارت بهداشتی اخذ نمایند .

تبصره ۳: حدود وظائف فنی کمک دندانپزشکان تجربی و کمک تکنسینهای دندانسازی و شرایط تأسیس کارگاههای دندانسازی بموجب آئین نامه هائی خواهد بود که توسط وزارت بهداشتی با نظر سازمان نظام پزشکی مرکز تهیه خواهد شد .

تبصره ۴: کسانیکه از وظائف این قانون مقرر و آئین نامه های مربوطه تخلف نمایند عمل آنان دخالت غیر مجاز در امور دندانپزشکی تلقی خواهد شد .

تبصره ۵: آئین نامه و برنامه ها ونحوه برگزاری و مواد امتحانات قوه ای و نظری و عملی از طرف وزارت بهداشتی با نظر نظام پزشکی مرکز تهیه و پس از تصویب وزارت بهداشتی به مورد اجراء گذارده خواهد شد .

تبصره ۶: گواهی سابقه کار پس از ارائه اسناد لازم که به تأیید بهداشتی محل رسیده باشد صادر خواهد شد .

قانون فوق مشتمل بر یک ماده و شش تبصره پس از تصویب مجلس شورای ملی در جلسه روز سه شنبه ۲۲ بهمن ماه ۱۳۵۳ در جلسه روز دوشنبه هشتم اردیبهشت ماه ۱۳۵۴ شمسی به تصویب سنا رسید .